

1953

den 5 januari:

Philipp telefonerade att han talat med Kabinettssekreterare Lumberg om den person som enl. brev från Tyskland till Bib Adelsköld skulle kunna meddela upplysningar om möjligheterna att rädda Raoul. Lundberg hade omedelbart givit Philipp uppdrag att på UD:s bekostnad resa till Tyskland för att komma i förbindelse med honom. Han skulle flyga dit den 7 januari.

Den 6 februari I Dagens Nyheter har i dag påbörjats en artikelserie, varin en av de italienska diplomater, som vittnat om sin förbindelse med Raoul i fängelset Lefortovskaja, Claudio de Mohr skall redogöra för sina erfarenheter i ryska fängelser.

den 4 februari: DN:s artikelserie med de Mohrs redogörelse för sin fängelsevistelse i Ryssland och sin förbindelse med Raoul har fortsatt dagligen under veckan.

den 8 februari. I dag har Dagens Nyheter en mycket skarp ledare, grundad på de Mohrs berättelser ang. hans fängelsevistelse i Ryssland. Tidningen kritiserar UD och kräver kraftigare åtgärder. Maj anser att något måste göras men Philipp avråder.

Den 11 februari: Philipp har idag haft ett timslångt samtal med Kabinettssekreterare Lumberg, som icke tycks se någon utväg att taga upp saken med ryssarna. Philipp anser inte heller att man nu bör avlåta någon ny not. Synne tycker däremot att man nu bör utnyttja det stora intresse som de Mohrs berättelse väckt.

den 8 februari: I dag hade Dagens Nyheter en mycket skarp artikel (ledare) grundad på de Mohrs berättelse.

Den 19 februari: Philipp kom med ett brev från doktor Engelson i Genève som önskar sätta igång en stor kampanj för Raoul ibland frimurare och andra organisationer. Philipp är beredd att fara ner till Schweiz för att hålla föredrag i Zürich, Bern och Basel. Då han inte behärskar franska anser han det lämpligast att Guy håller föredrag om Raoul i Genève. Då förnärvatande är strängt upptagen av sitt doktors arbete, ställa vi oss tveksamma till detta förslag.

Den 24 februari: I ett brev till Maj har Dr. Engelson i Genève åter upptagit frågan om en stor kampanj för att göra Raoul känd i världen, som enl. hans mening är i behov att få en symbol för oegennyttia och offervillighet. Han anser denna fråga så betydelsefull så att den bör fullföljas, även om utsikterna för Raouls befrielse därmed skulle minska. Efter konferens mellan Maj och Philipp har den sistnämnde i Maj's namn skickat ett brev till Engelson, vari hon framhåller att Raouls befrielse är det primära

1953

Sid 2.

och anhåller att Engelsson icke skall företaga sig någonting förrän han konfererat med Philipp vid dennes eventuella ankomst till Schweiz.

~~XXXX~~ mars den 5: Det meddelas i dag att Stalin fått ett slaganfall som befaras medföra hans död inom kort. Den gamle banditen som lik en ny Djenkis Khan lagt en stor del av världen under sitt tyranniska välde och kallblodigt offrat miljoner människors liv, skall nu sluta sin olycksbringande tillvaro. Allmänt undras vad som skall komma efteråt. Det är troligt att regeringsmaskineriet i Politbyrån kommer att fungera en tid framåt, men att de inflytelse rikaste medlemmarna inom densamma komma att råka i strid om makten och att en sådan maktstrid kan medföra betydelsefulla ändringar kanske ett sönderfall av det stora Sovjetväldet. Vi hoppas att urvecklingen skall visa sig gynnsamt för Raouls vädkommande.

Den 28 mars: Besök av Sohlman som meddelade att han den 12 februari 1953 talat med Vyshinsky om Raoul. Denne hade fortfarande förnekat, att Raoul befunde sig i rysk fångenskap, och hans inställning i frågan tycks ha hårdnat, vilket Sohlman tillskrev de Mohrs artikelserie i DN. Philipp som var närvarande vid besöket framhöll att det efter Stalins död borde föreligga ett så gynnsamt tillfälle att utverka Raouls befrielse, att detsamma icke finge försummas, och att Sohlman som doyen i den diplomatiska kåren i Moskva borde ha särskilda möjligheter att utnyttja detta tillfälle. Han framhöll vidare att han icke hade någon skuld till artikelserien i DN utan i stället lojalt hållit den överenskommelse, som träffats med UD, om tystlåtenhet i Raouls angelägenheter, oaktat att denna tystlåtenhet medfört att han sedan ett år varit i så gott som fullständig avsaknad av inkomster, men att detta inte kunde fortgå under någon längre tid, och att därför publiciteten om Raoul snart måste återupptagas om inte UD, nu visade tillräcklig energi. Sohlman som föreföll illa berörd av Philipps anföranden, förklarade att han skulle göra allt vad han kunde men förklarade att han endast var en tjänsteman, som hade att utföra de order, som gavs honom av hans chef. Han verkade ganska svag och hjälplös, föga ägnad att stängas med de ryska politikerna.

Den 4 april: dag ringde Philipp och omtalade att han ringt Lundberg, som nu hemkommit från F.N., och framhållit nödvändigheten att nu göra en ny démarch i Moskva för att utnyttja den ändrade inställning, regeringen där visat och som senast tagit sig uttryck att man frigivit de judiska läkare som nyligen häktats och anklagats för att ha bragt Sjdanev om livet. ~~XXXXXX~~
~~XXXXXX~~ som nyligen häktats och anklagats för att ha bragt Sjdanev om livet.

1953

sid 3.

Lundberg hade lovat att överväga saken med Sohlman, som inte skulle återvända till Moskva förrän ett avgörande härom träffats.

Den 11 april Enl. vad Philipp meddelat Maj har ambassadör Sohlman som fått i uppdrag att hos de ledande i Moskva, Malenkov, Molotov, eller Beria, söka utverka Raouls befrielse, icke lyckats få företräde hos någon av dem. Ryske ambassadören i Stockholm skulle nu uppkallas till UD. och anmodas att till marskalk Vorosjilov framföra den svenska regeringens krav. Samtidigt ämnar man genom Hammarskjöld påverka Vysjinsky, som nu är Rysslands ombud i F.N.

Den 17 april Philipp ringde och meddelade att kabinettssekreterare Lundberg omtalade för honom att Rodionov den 13 april varit uppkallad till UD. och då förstädigats att hos Molotov utverka företräde för Sohlman hos Malenkov. Sohlman har fått uppdrag att då framlägga skriftlig framställning från UD. om Raouls befrielse.

den 11 Maj: Besök av Maj och mig hos Konungen, till vilken vi framförde ett tack för hans medverkan till en ändrad inställning hos UD. gentemot Raouls sak och för Illis quorum. Samtidigt framhöll vi att det nu efter regimförändringen i Ryssland föreläge ett tillfälle att försöka få tillbaka Raoul som inte finge försummas. Då det enligt vad som upplysts oss icke lyckats Sohlman att få förbindelse med de ledande i Ryssland ^{d. hem-} framställde vi att Konungen personligen skulle vända sig till Rysslands statschef marskalk Vorosjilov med en framställning om Raouls återsändande. Konungen hade tydligen genom Palmstirna^e informerats om vår hemställan. Han förklarade att UD enl. hans mening gjort allt vad den kunnat, men ville taga upp saken med sina rådgivare Stats- och -utrikesministrarna. Han verkade gammal och trött, men lyssnade uppmärksamt till vad vi hade att säga. Det framhölls bl.a. från vår sida att UD. tidigare inte visat något intresse för Raouls sak, utan först på senare tiden visat någon större aktivitet.

Den 18 maj: Då Philipp ansåg det möjligt att generalsekreteraren hos F.N. Dag Hammarskjöld skulle kunna uträtta något för Raoul, hade Maj vänt sig till hans sekreterare (att) med anhängan att jag och Philipp skulle få träffa honom under någon av de dagar han vistades i Stockholm. Sekreterare ringde mig och utsatte tid till den 20 maj.

Den 20 maj: Hammarskjöld mottog oss mycket vänligt och vi hade ett förtroligt samtal under c:a 40 min. Han sade sig vara mycket intresserad av Raouls fall, men ansåg att det vore mest att vinna på direkta förhandlingar mellan svenska och ryska myndigheter, i F.N. hade han ingen annan ryss att vända sig till än Vysjinsky, som var ackrediterat ombud där och dennes inställning till frågan var negativ. Om emellertid de svenska

